

# Pontosítás

VISSZHANG - LXV. évfolyam, 49. szám, 2021. december 10.

A lap legutóbbi számában Seláf Levente ír Villon-könyvemről (*Ex libris*, 2021/48., dec. 3.). Mindenkinek szíve joga megbírálni egy könyvet. Nem is szállnék én vitába a leírtakkal. Ugyanakkor felmerül a kérdés, mennyiben objektív egy kritika, ha a tényeknek olyan meghamisításai vannak benne, mint Seláf cikkében. A szerző ezt írja: „Magyar a Villon-kutatás filológiai vitáit az 1980-as évekig idézi, az utóbbi évtizedek szakirodalmára közvetlenül nem hivatkozik.”

Ezzel szemben az alábbi, a *Felhasznált irodalom* című részében szereplő, 1980 után megjelent könyveket magában a szövegben is idézem.

Becker Ho, Alice: *La part maudite dans l'œuvre de François Villon*. Éditions LÉchappée, Paris, 2018; Cassagne-Brouquet, Sophie: „De moi, pauvre, je veux parler”. *Vie et mort de François Villon*. Éditions Albin Michel, Paris, 2016; Delesalle, Georges: *Dictionnaire Argot-Français – Français-Argot*. Éditions Wentworth Press, 2018; Mészöly Dezső: *Az igazi Villon. Mészöly Dezső fordításai és tanulmányai*. Gondolat Könyvkiadó, Magyar Művészeti Akadémia, Budapest, 1993; Obermeier, Siegfried: *François Villon bűnös élete. Szerelemről és halálról*. Aquila Könyvkiadó, Debrecen, 2006; Roux, Simone: *La Rive gauche des escoliers (XVe siècle)*. Éditions Christian, Paris, 1992; Schwob, Marcel: *François Villon*. Éditions Allia, Paris, 2008; Stanesco, Michel: *Lire le Moyen Âge*. Éditions Dunaud, Paris, 1998; Verger, Jacques: *Histoire des universités en France*. Éditions Privat, Toulouse, 1986; Villon, François: *Œuvres Complètes. Bibliothèque de la Pléiade*. Éditions Gallimard, Paris, 2014